

Operator de date cu caracter personal 3161
Cod ECLI ECLI:RO:JDORA:2025:002.#####

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA #####
SECȚIA PENALĂ
Dosar nr. #####/271/2025

SENTINȚA PENALĂ nr.####/2025
Ședința publică din data de 15 octombrie 2025
Instanța constituită din:
Președinte: #####
Grefier: #####

Ministerul ##### a fost reprezentat de procuror #####,
din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria #####, la dezbaterile din data de
07.10.2025

Pe rol se află judecarea cauzei penale privind pe inculpatul #####, trimis
în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violente, prevăzută de art. 193 alin. (1)
C.pen și pe persoana vătămată #####.

Dezbaterile au avut loc la termenul din data de 07.10.2025, fiind consemnate în încheierea
de ședință din acea dată și care face parte integrantă din prezenta sentință, când instanța, având
nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit pronunțarea pentru data de 15.10.2025, când a hotărât
următoarele:

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin rechizitoriul din data de 02.06.2025, emis în dosarul nr. 1396/###/P/2021 al
Parchetului de pe lângă Judecătoria ##### a fost trimis în judecată inculpatul #####
#####, pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe, faptă prevăzută de art. 193 alin.
(1) C.pen.

În actul de sesizare s-a reținut, în esență, că în data de 30.03.2021, în jurul orei 18:30, în
timp ce persoana vătămată ##### și inculpatul ##### se aflau în
spatele blocului PB83, situat pe ##### din #####, inculpatul a
agresat-o fizic pe persoana vătămată, prin aceea că a împins-o și i-a aplicat multiple lovituri cu
palmele în zona feței, respectiv cu pumnii la nivelul umerilor.

Pentru dovedirea situației de fapt mai sus indicată au fost administrate în cursul urmăririi
penale următoarele mijloace de probă: declarația persoanei vătămate ##### (f.15
d.u.p.), declarația martorului ##### (f.16-18 d.u.p.), declarațiile date de #####

în calitate de suspect (f.21-23 d.u.p.) și în calitate de inculpat (f.25-26 d.u.p.), precum și alte înscrisuri.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei ##### la data de 11.06.2025, sub nr. de dosar #####/271/2025.

În cursul camerei preliminare, prin încheierea penală nr. #####/CP/2025 din data de 31.07.2025, pronunțată în dosarul nr. #####/271/2025/a1, rămasă definitivă prin necontestare, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei #####, în temeiul art. 346 alin. (1) C.proc.pen., a constatat legalitatea sesizării instanței, administrării probelor și efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății.

Prin rezoluția din data de 04.09.2025, instanța a dispus fixarea primului termen de judecată pentru data de 07.10.2025 cu citarea inculpatului și a persoanei vătămate, aceasta din urmă cu mențiunea că se poate constitui parte civilă până la începerea cercetării judecătorești.

În faza de judecată, la termenul din data de 07.10.2025, cu procedura legal îndeplinită, ulterior citirii actului de sesizare, instanța a adus la cunoștința inculpatului dispozițiile art. 374 alin. (4) C.proc.pen. și art. 396 alin. (10) C.proc.pen. privind judecata în procedură simplificată.

Inculpatul, fiind asistat de apărător ales a arătat că dorește ca judecata să se desfășoare potrivit procedurii simplificate a recunoașterii învinuirii prev. de art. 375 C.proc.pen., fiindu-i luată o declarație în acest sens. Ca urmare a admiterii cererii inculpatului de judecare pe baza procedurii simplificate, nu au fost readministrate probele din cursul urmăririi penale, cauza fiind soluționată pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale.

Analizând actele și lucrările dosarului, precum și probatoriul administrat în cursul urmăririi penale, instanța reține următoarele:

I. Situația de fapt;

Instanța reține că în data de 30.03.2021, în jurul orei 18:30, în timp ce se afla în spatele blocului PB83, situat pe #####, din #####, inculpatul ##### a agresat-o fizic pe persoana vătămată ##### prin lovirea cu palmele în zona feței și cu pumnii la nivelul umerilor, cauzându-i suferințe fizice.

Această stare de fapt rezultă din coroborarea mijloacelor de probă administrate în faza de urmărire penală și necontestate de inculpat.

Astfel, la data de 18.06.2021, persoana vătămată s-a prezentat la organele de poliție unde a formulat plângere penală cu privire la agresiunea suferită la data de 30.03.2021, organele de cercetare penală procedând la audierea acesteia. Din declarația persoanei vătămate (f.15 d.u.p.), rezultă că la data de 30.03.2021, în jurul orei 18:30 se afla cu fiul său minor în curtea interioară a blocului cu nr. 2, PB83 de pe strada #####. La un moment dat, inculpatul ##### s-a apropiat de persoana vătămată și a început să-i adreseze injurii, împingându-l cu mâinile în piept, persoana vătămată neavând nicio reacție. În acest context, inculpatul a continuat să o lovească pe persoana vătămată cu palmele la nivelul feței și a umerilor, de față fiind și martorul #####. A menționat că nu s-a prezentat la serviciul de medicină legală pentru examinarea suferințelor cauzate de inculpat.

Fiind audiat în calitate de martor, numitul ##### (f.16-18 d.u.p.), a confirmat cele arătate de persoana vătămată. Astfel, martorul a precizat că în data de 30.03.2021, în timp ce se afla în curtea interioară a blocului de pe strada ##### l-a observat pe inculpat în timp ce îi adresa injurii persoanei vătămate. A mai arătat că ulterior acestui moment,

inculpatul i-a aplicat persoanei vătămate multiple lovituri cu palma la nivelul feței, fără ca persoana vătămată să riposteze în vreun fel. Martorul a precizat că a intervenit în conflictul ivit între inculpat și persoana vătămată, moment în care inculpatul a plecat spre locuința sa.

Totodată, martorul a menționat că, ulterior acestui eveniment, persoana vătămată a apelat serviciul de urgență, iar la fața locului s-a prezentat un echipaj de poliție, aspect confirmat de procesul-verbal întocmit de organele de poliție cu acea ocazie (f.13 d.u.p.).

Inculpatul, fiind audiat în calitate de suspect (f.21-23 d.u.p.) și de inculpat (f. 25-26 d.u.p.), a recunoscut fapta reținută în sarcina sa. Acesta a precizat că la data de 30.03.2021, în jurul orei 18:00, în timp ce se afla în locuința sa, a auzit zgomote provenite de la copiii din curtea blocului, motiv pentru care a ieșit din locuință cu intenția de a le solicita să nu mai facă gălăgie așa mare. A arătat că în momentul în care a ajuns în curtea blocului a văzut-o pe persoana vătămată, #####
#####, cu care avusese un conflict cu câteva zile înainte și căruia i-a solicitat să nu mai vorbească urât despre el și să nu mai facă gălăgie. Inculpatul a arătat că la auzirea acestora, persoana vătămată nu a avut nicio reacție, moment în care și-a ieșit din fire, l-a împins cu brațele și l-a lovit cu palmele în zona feței. A precizat că nici în urma acestei agresiuni, persoana vătămată nu a avut nicio reacție.

Inculpatul a arătat în fața organelor de urmărire penală că regretă cele întâmplate, precum și faptul că și-a ieșit din fire, iar după acel incident nu a mai avut niciun conflict de natură verbală sau fizică cu persoana vătămată #####
#####.

Instanța constată că deși în faza de urmărire penală, inculpatul a recunoscut nuanțat fapta, arătând că a fost sub impactul provocărilor persoanei vătămate și a stării tensionate existente între aceștia, fiind ascultat de instanță în cadrul procedurii recunoașterii învinuirii, conform art. 375 alin. (1) C.proc.pen., a recunoscut întocmai acuzația astfel cum aceasta a fost descrisă în actul de sesizare a instanței și a arătat că regretă fapta comisă.

II. Încadrarea juridică;

Fapta inculpatului #####
#####, care în data de 30.03.2021, în jurul orei 18:30, în timp ce se afla în curtea interioară a blocului cu nr. PB83, situat pe #####

din #####
#####, a agresat-o fizic pe persoana vătămată #####
#####, prin aceea că i-a aplicat multiple lovituri cu palmele în zona feței și cu pumnii la nivelul umerilor, provocându-i astfel suferințe fizice, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de lovire sau alte violențe, prevăzută de art. 193 alin. (1) C.pen.

În cauză sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii reținute în sarcina inculpatului. Astfel, în ceea ce privește latura obiectivă, instanța reține că elementul material al infracțiunii de lovire sau alte violențe constă în lovirea sau exercitarea oricăror alte acte de violență asupra unei alte persoane. Activitatea ilicită a inculpatului întrunește așadar elementul material al infracțiunii prevăzute de art. 193 alin. (1) C.pen., acesta exercitând acte de violențe asupra persoanei vătămate #####
#####, constând în aplicarea de lovituri cu palmele la nivelul feței și cu pumnii la nivelul umerilor.

Infracțiunea de lovire sau alte violențe prev. de art. 193 alin. (1) C.pen. este o infracțiune de rezultat, urmarea imediată a acesteia constând în producerea de suferințe fizice care nu sunt evaluate prin zile de îngrijiri medicale. Instanța apreciază că acțiunea de lovire a persoanei vătămate cu palmele la nivelul feței și cu pumnii la nivelul umerilor i-a cauzat acesteia suferințe fizice.

Legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată a infracțiunii a fost dovedită prin mijloacele de probă administrate în cauză, respectiv declarația persoanei vătămate, declarația inculpatului și declarația martorului.

Sub aspectul laturii subiective, inculpatul a săvârșit infracțiunea cu intenție directă, astfel cum aceasta este definită de art. 16 alin. (3) lit. a) C.pen., respectiv a prevăzut rezultatul faptei sale și a urmărit producerea acestuia.

În continuare, instanța va da eficiență dispozițiilor art. 5 C.pen. ce consacră principiul aplicării legii penale mai favorabile. Așadar, instanța constată că de la momentul consumării infracțiunii și până în prezent, dispozițiile art. 193 C.pen. au suferit modificări sub aspectul pedepsei prevăzute de lege. În prezent, raportat la art. 193 alin. (21) lit. c) C.pen. în vigoare, pedeapsa prevăzută pentru comiterea în public a faptei incriminate de art. 193 alin. (1) C.pen. este închisoarea sau amenda, majorate cu o treime față de limitele prevăzute de alin. (1). La momentul consumării infracțiunii, legea prevedea pentru infracțiunea prevăzută de art. 193 alin. (1) C.pen. pedeapsa închisorii de la 3 luni la 2 ani sau amenda.

Așa fiind, raportat la dispozițiile art. 5 C.pen., instanța reține că legea penală mai favorabilă aplicabilă inculpatului este cea în vigoare la momentul consumării infracțiunii.

III. Individualizarea judiciară;

Potrivit dispozițiilor art. 74 C.pen., la stabilirea și aplicarea pedepselor vor fi avute în vedere criteriile generale enumerate de acest articol, și anume gravitatea infracțiunii și pericolozitatea infractorului, care se evaluează în funcție de: a) împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; b) stare de pericol creată pentru valoarea ocrotită; c) natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; d) motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; e) natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale al infractorului; f) conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; g) nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Totodată, potrivit alin. (2), atunci când legea pentru pedepse alternative, vor fi avute în vedere de instanță aceste criterii pentru alegerea uneia dintre acestea.

Totodată, instanța va mai avea în vedere că pentru a acționa ca un factor educativ, constrângerea penală trebuie să fie în măsură să forțeze procesele psihice profunde ale inculpatului, să influențeze rațiunea, sentimentul, voința acestuia, spre a-l determina să-și modifice în mod statornic comportamentul. Pedeapsa este în măsură să realizeze această finalitate numai dacă prin felul și măsura sa reflectă gravitatea faptei, gradul de vinovăție și pericolozitatea inculpatului, dacă este rațională, convingătoare, justă și echitabilă (Î.C.C.J., secția penală, decizia nr. #####/13.12.2017).

Instanța reține că potrivit dispozițiilor art. 193 alin. (1) C.pen., limitele de pedeapsă pentru infracțiunea de lovirea sau alte violențe este situată între 3 luni și 2 ani închisoare, alternativ cu pedeapsa amenzii. În baza art. 396 alin. (10) C.proc.pen. ca urmare a recunoașterii învinuirii de către inculpat, instanța va proceda la reducerea acestor limite cu o treime, rezultând limita minimă de 2 luni și limita maximă de 1 an și 6 luni închisoare.

Instanța reține că reprezentantul Ministerului ##### a solicitat condamnarea inculpatului la pedeapsa amenzii îndreptată spre minimul prevăzut de lege, iar inculpatul prin apărătorul său ales a solicitat instanței să dispună o soluție de renunțare la aplicarea pedepsei.

Referitor la gravitatea infracțiunii, instanța constată că aceasta este redusă, inculpatul a comis cea mai ușoară formă de agresiune dintre cele incriminate de legea penală, respectiv cea prevăzută de art. 193 alin. (1) C.pen. Gravitatea redusă a infracțiunii rezultă și din limitele speciale prevăzute de lege pentru această faptă, respectiv de la 3 luni la 2 ani închisoare, sau amenda penală.

În ceea ce privește modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite de inculpat, instanța constată că între inculpat și persoana vătămată a izbucnit un conflict spontan în urma căruia inculpatul a lovit-o pe persoana vătămată cu palmele la nivelul feței și cu pumnii la nivelul umerilor. Astfel, se observă că inculpatul a reacționat impulsiv, fiind deranjat de faptul că în curtea blocului era gălăgie iar persoana vătămată nu i-a acordat atenție. Instanța nu aprobă un astfel de comportament, fiind o reacție exagerată a inculpatului.

Referitor la starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, precum și la natura și gravitatea rezultatului produs, instanța apreciază că s-a creat o stare de pericol redusă, având în vedere rezultatul faptei săvârșite de inculpat. Astfel, instanța observă că, potrivit procesului-verbal din data de 30.03.2021, întocmit de agenții de poliție care s-au prezentat la locul faptei în urma apelului efectuat de persoana vătămată la S.N.U.A.U. 112, numitul ##### ##### nu prezenta urme vizibile de violență și totodată fiind întrebat dacă dorește acordarea unor îngrijiri medicale, acesta a refuzat. Raportat la cele constatate personal de organele de poliție, instanța apreciază că suferința fizică cauzată persoanei vătămate de către inculpat a fost redusă, loviturile aplicate de inculpat neavând mare intensitate.

Mai departe, raportat la pericolozitatea inculpatului, instanța constată că acesta prezintă o pericolozitate scăzută, evaluată prin raportare la criteriile prevăzute de art. 74 C.pen., respectiv natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale inculpatului, conduita avută după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

În ceea ce privește natura și frecvența infracțiunilor, instanța reține că potrivit fișei de cazier judiciar (f.7), inculpatul se află la primul contact cu legea penală. Totodată, instanța constată că față de inculpat s-a dispus renunțarea la urmărirea penală, într-un alt dosar, respectiv în dosarul penal nr. #####/P/2021 al Parchetului de pe lângă Judecătoria #####, pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe, prev. de art. 193 alin. (1), faptă din data de 30.04.2021, prin ordonanța procurorului din data de 13.10.2021 (f. 31-32 d.u.p.).

Instanța nu neagă faptul că existența față de inculpat a unei soluții de renunțare la urmărirea penală pentru o faptă de aceeași natură poate constitui un aspect care să conducă la agravarea răspunderii penale din prezenta cauză, însă raportat la data faptei pentru care s-a dispus renunțarea la urmărire penală, respectiv 30.04.2021 și la data soluției de renunțare la urmărirea penală, respectiv 13.10.2021, instanța nu o apreciază ca fiind un element care să justifice în vreun fel agravarea răspunderii penale a inculpatului în cauză de față. Astfel trebuie avută în vedere perioada mare de timp scursă de la momentul aplicării soluției de renunțare la urmărirea penală și până la data soluționării prezentei cauze, respectiv 4 ani, perioadă de natură a diminua consecințele unei astfel de soluții.

Potrivit ordonanței de renunțare la urmărirea penală din data de 13.10.2021 dispusă în dosarul nr. #####/P/2021, urmarea produsă a constat într-o atingere minimă a valorilor sociale apărute de lege, vătămarea integrității fizice a persoanei vătămate din acel dosar fiind ne semnificativă, nefiind reclamată vreo leziune suferită de persoana vătămată. Trebuie avut în

vedere și faptul că infracțiunea din prezenta a fost comisă anterior faptei pentru care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală și anterior datei la care persoana vătămată din prezenta cauză a solicitat tragerea la răspundere penală a inculpatului. Astfel, fapta din prezenta cauză a fost comisă la data de 30.03.2021, plângerea penală fiind formulată la data de 18.06.2021 pe când fapta anchetată în dosarul penal nr. #####/P/2021 a fost comisă la data de 30.04.2021. Din această perspectivă, instanța reține că abia ulterior formulării plângerii penale și audierii inculpatului, acesta a avut cunoștință de existența unei acuzații de agresiune, moment din care ar putea fi analizată o eventuală perseverență infracțională a inculpatului. Or, fapta pentru care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală a fost comisă anterior acestui moment, astfel încât nu se poate reține indiferența acestuia față de valoarea socială încălcată.

De asemenea, instanța constată că în prezenta cauză, prin ordonanța din data de 28.04.2022 s-a dispus renunțarea la urmărirea penală, soluție care a fost însă infirmată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei #####, prin Încheierea penală nr. ##### pronunțată la data de 07.06.2022 în dosarul nr. #####/271/2022 (f.5-8 d.u.p.). Cu toate acestea, instanța apreciază că existența unei soluții de infirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală nu impiedică dispunerea unei soluții de renunțare la aplicarea pedepsei, acestea fiind două instituții de drept diferite, cu condiții diferite.

În ceea ce privește conduita inculpatului avută după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, instanța reține că încă din faza de urmărire penală acesta a recunoscut comiterea faptei, manifestând un real regret pentru fapta săvârșită. Totodată, prezent fiind la termenul de judecată din data de 07.10.2025, inculpatul a recunoscut acuzația adusă, astfel cum a fost descrisă în actul de sesizare a instanței, neavând intenția de a denatura situația de fapt din cauză.

Suplimentar, potrivit susținerilor apărătorului ales al inculpatului, acesta din urmă a încercat să ajungă la o înțelegere cu persoana vătămată, însă numitul ##### nu a manifestat deschidere în acest sens. Astfel, se observă că inculpatul a manifestat interes pentru soluționarea amiabilă a conflictului dintre el și persoana vătămată, atitudine de care nu a dat dovadă și persoana vătămată.

Instanța are în vedere și faptul că persoana vătămată ##### nu a manifestat interes pentru tragerea la răspundere penală a inculpatului, întrucât, fiind legal citată pentru termenul din data de 07.10.2025, nu s-a prezentat în fața instanței pentru a-și exprima poziția procesuală cu privire la răspunderea penală a inculpatului.

Referitor la persoana inculpatului, instanța reține că acesta este cetățean român, în vârstă de 49 de ani, necăsătorit, studii 10 clase. Totodată instanța reține că inculpatul are un loc de muncă stabil, fiind angajat pe postul de paznic în cadrul Colegiului Național – ##### de aproximativ 23 de ani. Fiind ascultat de instanță la termenul de judecată din data de 07.10.2025, inculpatul a manifestat un real regret față de fapta comisă, arătând că de la debutul procesului penal și până în prezent a trăit cu teama unei condamnări la o pedeapsă privativă de libertate.

Suplimentar instanța va avea în vedere și perioada lungă de timp scursă de la momentul comiterii faptei din prezenta cauză, respectiv 30.03.2021 și până la momentul pronunțării soluției în dosar, respectiv 15.10.2025, perioadă de natură a diminua urmările faptei, precum și scopul pedepsei penale avut în vedere de legiuitor. De asemenea, instanța apreciază că perioada de timp în care inculpatul a așteptat finalizarea prezentului dosar penal, respectiv 4 ani și 6 luni, perioadă

în care a trăit cu teama unei condamnări, reprezintă în sine o sancțiune, astfel încât nu se impune aplicarea vreunei pedepse penale inculpatului #####.

Raportat la toate elementele de individualizare, astfel cum au fost reținute în prezenta, instanța apreciază că o soluție de condamnare la pedeapsa amenzii ar fi înjustă, fiind prea severă prin raportare la gravitatea redusă a faptei și a pericolozității scăzute a inculpatului.

În aceste condiții, instanța apreciază că nu se impune stabilirea în sarcina inculpatului a unei pedepse, soluția de renunțare la aplicarea pedepsei fiind de natură a conduce la atingerea scopului preventiv și educativ al pedepsei penale, fiind justă și echitabilă.

Pentru a se putea dispune această soluție, instanța reține că trebuie să fie îndeplinite condițiile prevăzute la art. 80 C.pen., condiții îndeplinite în prezenta cauză. Astfel, infracțiunea reținută în sarcina inculpatului, respectiv lovirea sau alte violențe, prev. de art. 193 alin. (1) C.pen., prezintă o gravitate redusă iar în raport de persoana inculpatului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru diminuarea consecințelor faptei, precum și de posibilitățile de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse ar fi inoportună din cauza consecințelor pe care le-ar avea asupra persoanei inculpatului.

Totodată, instanța reține că sunt îndeplinite și condițiile prevăzute de art. 80 alin. (2) C.pen., inculpatul fiind la primul contact cu legea penală, față de acesta nu s-a mai dispus anterior renunțarea la aplicarea pedepsei în ultimii doi ani anterior datei comiterii infracțiunii pentru care este judecat, inculpatul a avut o atitudine cooperantă pe parcursul cercetărilor penale, iar pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este sub pragul de 5 ani închisoare.

Suplimentar, instanța reține că existența față de inculpat a unei soluții de renunțare la urmărirea penală, dispusă într-un alt dosar penal, nu reprezintă un impediment pentru dispunerea în prezenta cauză a unei soluții de renunțare la aplicarea pedepsei.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 396 alin. (3) și (10) C.proc.pen., raportat la art. 80 C.pen., constatând dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, instanța va dispune renunțarea la aplicarea pedepsei față de inculpatul #####, pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe, prev. de art. 193 alin. (1) C.pen.

Conform art. 81 alin. (1) și (2) C.pen. (1) Când dispune renunțarea la aplicarea pedepsei, instanța aplică inculpatului un avertisment. (2) Avertismentul constă în prezentarea motivelor de fapt care au determinat renunțarea la aplicarea pedepsei și atenționarea infractorului asupra conduitei sale viitoare și a consecințelor la care se expune dacă va mai comite infracțiuni.

Astfel, în baza art. 404 alin. (3) C.proc.pen., raportat la art. 81 C.pen., instanța va aplica inculpatului un avertisment. În ceea ce privește prezentarea motivelor care au determinat dispunerea soluției de renunțare la aplicarea pedepsei, instanța nu le va mai relua, fiind prezentate pe larg în cuprinsul prezentei sentințe.

Instanța va atrage atenția inculpatului asupra conduitei sale viitoare și a consecințelor la care se expune dacă va mai comite infracțiuni, existând posibilitatea ca în ipoteza săvârșirii unor noi infracțiuni să nu mai beneficieze de instituția renunțării la aplicarea pedepsei, conform art. 80 alin. (2) lit. b) C.pen., existând posibilitatea dispunerii unei soluții de condamnare a acestuia.

IV. Latura civilă;

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, instanța reține că potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (1), (2) și (4) C.proc.pen., constituirea de parte civilă se poate face până la începerea cercetării

judecătorești, în scris sau oral, cu indicarea naturii și a întinderii pretențiilor, a motivelor și a probelor pe care acestea se întemeiază, iar în cazul nerespectării vreuneia dintre aceste condiții, persoana vătămată nu se mai poate constitui parte civilă în cadrul procesului penal, putând introduce acțiunea la instanța civilă.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (1) C.proc.pen., acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale, iar conform alin. (2) acțiunea civilă se exercită de persoana vătămată sau de succesorii acesteia, care se constituie parte civilă împotriva inculpatului și, după caz, a părții responsabile civilmente.

vătămată a fost legal citată pentru termenul de judecată din data de 07.10.2025, conform dovezii de comunicare de la fila 12, citația fiind ridicată personal de aceasta, însă nu s-a prezentat pentru a-și preciza cererea de constituire parte civilă formulată în cursul urmăririi penale. Totodată, instanța reține că persoana vătămată a fost citată pentru primul termen de judecată cu următoarea mențiune, respectiv că se poate constitui parte civilă până la începerea cercetării judecătorești, cu indicarea naturii și întinderii pretențiilor, precum și a mijloacelor de probă pe care acestea se întemeiază, conform art. 353 alin. (3) C.proc.pen.

Aplicând dispozițiile legale anterior amintite la situație din prezenta speță, instanța constată că în cauză nu există o constituire legală de parte civilă. Astfel, chiar dacă în cursul urmăririi penale, persoana vătămată ##### a precizat că se constituie parte civilă, cu o sumă pe care o va preciza ulterior, lipsa indicării în concret a naturii și întinderii pretențiilor solicitate conduce la respingerea cererii ca inadmisibilă, în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (4) C.proc.pen.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 20 alin. (4) C.proc.pen. instanța va respinge cererea de constituire ca parte civilă a persoanei vătamate #####, ca inadmisibilă.

V. Cheltuielile judiciare;

Raportat la soluția de renunțare la aplicarea pedepsei închisorii pe care instanța o va pronunța cu privire la inculpatul #####, în temeiul art. 274 alin. (1) teza I C.proc.pen., instanța îl va obliga pe inculpat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat în cuantum de 521,3 lei (21,3 lei pentru faza de urmărire penală, 200 lei pentru faza de cameră preliminară și 300 lei pentru faza de judecată).

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

În temeiul art. 396 alin. (3) și (10) C.proc.pen., raportat la art. 80 C.pen., dispune renunțarea la aplicarea pedepsei față de inculpatul #####, cetățean român, fiul lui ##### și #####, născut la data de ##### în #####, #####, posesor al C.I. seria ZH, nr. 052528, CNP #####, cu domiciliul în #####, str. #####, nr. 5, #####, jud. Bihor, cu privire la săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe, prev. de art. 193 alin. (1) C.pen. împotriva persoanei vătamate #####, CNP #####, cu domiciliul în #####, str. #####, nr. 2, #####, jud. Bihor.

În temeiul art. 404 alin. (3) C.proc.pen., raportat la art. 81 C.pen., aplică inculpatului un avertisment și îi atrage atenția asupra conduitei sale viitoare, în sensul de a nu mai comite infracțiuni, precum și asupra consecințelor la care se expune dacă va mai comite infracțiuni: posibilitatea condamnării sale, respectiv lipsa posibilității de a mai beneficia de instituția renunțării la aplicarea pedepsei, conform art. 80 alin. (2) lit.b) C.pen.

În temeiul art. 397 alin. (1) C.proc.pen. raportat la art. 20 alin. (4) C.proc.pen., respinge cererea de constituire ca parte civilă formulată de persoana vătămată ##### ca inadmisibilă.

În temeiul art. 274 alin. (1) teza I C.proc.pen., obligă inculpatul la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat în cuantum de 521,3 lei (21,3 lei pentru faza de urmărire penală, 200 lei pentru faza de cameră preliminară și 300 lei pentru faza de judecată).

Cu apel în termen de 10 zile de la comunicarea prezentei sentințe, pentru procuror, inculpat și persoana vătămată.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 15.10.2025.

Președinte,

#####

Grefier,

#####

Red. ##### B.C.C.A. 5 ex. / 15.10.##### # # com - inculpat – #####

-persoana vătămată – #####;

-Parchetul de pe lângă Judecătoria #####.